

چندین کتابخانه تخصصی شاخص از جمله «پژوهشکده اطلاعات و مدارک علمی ایران»، «مرکز اطلاعات و مدارک علمی کشاورزی»، «کتابخانه پژوهشگاه صنعت نفت ایران»، «مرکز اطلاع‌رسانی و خدمات علمی چهاد سازندگی»، «کتابخانه سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی»، «کتابخانه تخصصی وزارت امور خارجه» و «مرکز اسناد و مدارک فنی سازمان برنامه و بودجه» و جز آن فعالیت‌های قابل توجهی را در حوزه اطلاع‌رسانی علمی - فنی به صورت استاندارد آن روز معمول داشتند.

بازسازی و بهسازی تعدادی از کتابخانه‌های تخصصی در این دوره را نباید از نظر دور داشت. توجه به مجموعه‌سازی تخصصی و فراهم‌کردن امکانات پاسخ‌گویی به مراجعه‌کنندگان متخصص، تقویت و ساماندهی مراجع و منابع موجود، مبادله اطلاعات داخلی و خارجی و به کارگیری نیروی انسانی متخصص در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی از اقدامات قابل ملاحظه و تأثیرگذار بر تغییر و تحول ساختار کتابخانه‌های تخصصی دهه اول انقلاب بود.

برگزاری نخستین «سینیار بررسی نقش اطلاع‌رسانی در تحقیق و توسعه» در روزهای ۱۸ و ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۳۷۲ در تهران با همکاری کتابخانه‌های تخصصی هفت مرکز و نهاد علمی - پژوهشی زیر عنوان «کمیته همکاری‌های اطلاع‌رسانی» و در پی آن افتتاح «تحستین نمایشگاه اطلاع‌رسانی و تکنولوژی اطلاعات» در جوار نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران در همان تاریخ با مدیریت جهادگران چهادسازندگی از جمله تأثیرگذارترین جریان‌ها در زمینه تحولات کتابخانه‌های تخصصی در ایران پس از دفاع مقدس به شمار می‌رond.

در دهه ۱۳۷۰ راهاندازی، تقویت و توجه به کتابخانه‌های تخصصی با بهره‌گیری از امکانات رایانه‌ای (اعم از نرم‌افزار و سخت‌افزار) در کتابخانه‌ها و همچنین سپردن مدیریت برخی از کتابخانه‌ها و مراکز اطلاع‌رسانی به متخصصان کتابداری و اطلاع‌رسانی و حضور این متخصصان در شوراهای کمیسیون‌های وزارت فرهنگ و آموزش عالی آن روز و در پی آن در اواخر دهه ۱۳۸۰ مطرح شدن «طرح تکفا» با مسئولیت «شورای عالی اطلاع‌رسانی» زیر نظر رئیس جمهوری، تأثیرات غیرقابل انکاری را در بسط و توسعه خدمات کتابخانه‌های تخصصی بر جای گذاشتند، زیرا این کتابخانه‌ها بسترها مناسب اجرایی بخش قابل توجهی از فعالیت‌های تحقیق و توسعه مبتنی بر فناوری‌های اطلاعات

نکاتی چند درباره کتابخانه‌های تخصصی در ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران

■ سید‌کاظم حافظیان رضوی^۱

کتابدار و معاون مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران

آچه در تعریف کتابخانه تخصصی در متون آمده است، ناظر بر نوع وابستگی محتوای و خدماتی این نوع کتابخانه‌هاست. عنوان‌هایی چون کتابخانه اختصاصی، کتابخانه پژوهشی، مرکز اطلاع‌رسانی و خدمات علمی، مرکز مطالعات و مدارک علمی و کتابخانه تخصصی تحقیقاتی، از جمله نامهای است که در ایران برای نامگذاری کتابخانه‌های تخصصی استفاده شده است. کتابخانه‌های شرکت‌های صنعتی، کتابخانه‌های دولتی و سازمان‌های وابسته، کتابخانه‌های انجمن‌های حرفه‌ای (مانند کانون و کلا)، کتابخانه‌های مؤسسات تحقیقاتی، پژوهشگاه‌ها، بانک‌ها و مهندسان مشاور و جز آن از جمله کتابخانه‌های تخصصی محسوب می‌شوند.

در ایران، پس از پیروزی انقلاب اسلامی و بهویژه در دوران جنگ تحمیلی عراق علیه ایران و تجربه‌ها و دستاوردها و در مقابل تحریم‌ها و مشکلات ناشی از آن، شعار خودکفایی در زمینه‌های مختلف، عامل توجه به گردآوری و سازماندهی اطلاعات تخصصی بهمنظور بهره‌گیری در پژوهش‌ها و تحقیقات شد. اکثر مدیران و کتابداران و اطلاع‌رسانان در تبلیغات و نوشه‌های و توجیهات خود به این نکته، که داشتن اطلاعات علمی ضرورت تحقیق، و تحقیق عامل توسعه است، تأکید و عنایت داشتند، تا جایی که داشتن برنامه‌هایی با عنوان «آر اند دی»^۲ به «آی. آر اند دی»^۳ که سرnam «آی»^۴ به عنوان اینفرمیشن^۵ (اطلاعات)، مطرح و در ادبیات پژوهش مدنظر قرار گرفت.

اکثر مدیران و کتابداران و اطلاع‌رسانان در تبلیغات و نوشه‌ها و توجیهات خود به این نکته، که داشتن اطلاعات علمی ضرورت تحقیق، و تحقیق عامل توسعه است، تأکید و عنایت داشتند

**فقدان برنامه جامع
به منظور توسعه
کتابخانه‌های تخصصی
در ایران بدون شک سرعت
تحولاتی را که بیشتر قائم
به فرد بوده است، کند
کرده و در کتابخانه‌هایی
که از نعمت وجود اینگونه
افراد محروم بوده‌اند، در
حد صفر نگهداشته است**

نگهداشته است. انتشار کتاب‌های پیاده‌سازی، استاندارد ایزو ۹۰۰۰ در کتابخانه‌ها و مراکز اطلاع‌رسانی از سوی مرکز اطلاع‌رسانی و خدمات علمی جهاد سازندگی در سال ۱۳۷۵ و استانداردهای کتابخانه‌های تخصصی ایران از سوی کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۸۱ گام درستی بود که باید از آن استقبال می‌شد.

در آستانه آغاز دهه چهارم حیات نظام جمهوری اسلامی ایران، امیدواریم کتابخانه‌های تخصصی ضمن بهره‌مندی از پشتیبانی مدیران علمی و پژوهشی کشور روزبه روز با به کارگیری نیروی انسانی متخصص در حوزه علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی - از مقطع کارشناسی تا دکتری - و سپردن مدیریت این کتابخانه‌ها به فارغ‌التحصیلان با تجربه این رشته دانشگاهی که خوشبختانه تعداد آنها نیز بهقدر کافی در کشور موجود است، راه تحول و توسعه کتابخانه‌های تخصصی در کشور را به منظور دستیابی به اهداف برنامه‌های توسعه کشور و چشم‌انداز ۱۴۰۴ (۲۰ ساله) هموار سازند.

پی‌نوشت‌ها:

1. khafezian@gmail.com
2. R&D
3. IR&D
4. I
5. Information

و اطلاع‌رسانی بودند. تأسیس کتابخانه علوم منطقه‌ای در شیراز و فعالیت‌های آن در منطقه کمک قابل توجهی را به معطوف‌شدن برنامه‌های جامع بهره‌گیری و توسعه کتابخانه‌های تخصصی کرد. امروز در صورتی که به آمارهای سه دهه گذشته مراجعه شود و کتابخانه‌های تخصصی از نظر کمی و کیفی مورد بررسی قرار گیرند، یقیناً کارنامه رو به رشدی را نشان خواهند داد. اگرچه همه آنچه حاصل شده است نباید ما را قانع کند. بدون شک می‌توان مدعی شد، آنچه در سه دهه پس از انقلاب اسلامی در مراکز تحقیقاتی و دانشگاهی از نظر کتابخانه‌های تخصصی - چه از نظر کمی مجموعه‌های منابع کاغذی و الکترونیکی، چه از نظر راهاندازی امکانات مجازی - به‌موقع پیوسته است، براساس نیاز پژوهشگران بوده و با اهتمام دانش‌پژوهان و دانشگاهیان در فرستادهایی که پیش آمده به اجرا درآمده است. راهنمای کتابخانه‌های تخصصی و دانشگاهی ایران که در سال ۱۳۸۲ منتشر شد، تعداد اینگونه کتابخانه‌ها را، اعم از دولتی، نیمه دولتی و خصوصی، ۷۴۲ واحد اعلام کرده است.

حضور فناوری‌های اطلاعات و اطلاع‌رسانی - بهویژه امکانات اینترنتی - گاهی به‌دلیل فقدان شناخت درست برخی از مهیران پژوهشی کشور می‌رفت که به محدودساختن یا تعطیل کتابخانه‌های تخصصی بینجامد که خوشبختانه با تمهیدات و توجیهات کتابداران و اطلاع‌رسانان جلوی اینگونه برداشت‌های غلط گرفته شد و کتابخانه‌های تخصصی مسیر رشد و بالندگی خود را ادامه دادند. این بحران در سال‌های آخر دهه هفتاد و اوایل دهه هشتاد بسیار ملموس بود و گاهی از زبان برخی از مسئولان شنیده می‌شد که «اینترنت ما را بس» که بدون شک تصور و درک غلطی بود از این امکان بزرگ ولی ناکافی در کتابخانه‌ها.

برگزاری نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران در طول سال‌های پس از انقلاب اسلامی و تأثیرات آن را افزایش مجموعه‌های منابع اطلاعاتی کتابخانه‌های تخصصی نباید از نظر دور داشت، زیرا با همه مشکلات و کاستی‌ها، موجی بود که هر ساله تعداد قابل توجهی از آثار بین‌المللی را به کتابخانه‌ها، بهویژه کتابخانه‌های تخصصی، سرازیر می‌کرد. فقدان برنامه جامع به منظور توسعه کتابخانه‌های تخصصی در ایران بدون شک سرعت تحولاتی را که بیشتر قائم به فرد بوده است، کند کرده و در کتابخانه‌هایی که از نعمت وجود اینگونه افراد محروم بوده‌اند، در حد صفر